

Introduktion til stedet og vores partnere

Placering:

Castletown House i Co. Kildare, Irland, er et palladiansk palæ bygget i 1722. Det er omgivet af et stort parkområde, som er meget brugt af lokalsamfundet. Huset har et væld af artefakter og kunstværker, der fortæller historien om huset og dets beboere. Det har også rum, der er velegnede til kunsthøjtideligheder og psykologiske vurderinger.

Der var fem OPW-tur guider, der arbejdede på AIDA-teamet. Alle fem var uddannet i Azure-metoden til at gennemføre langsomme kunstture for mennesker, der lever med demens. AIDA-teamet arbejdede sammen med guidepersonalet på Castletown House for at få hjælp og information om kunsten og artefakterne. De sørgede også for yderligere muligheder for at inddrage andre områder i huset. Hver gang vi

var i huset til en slow looking-session, blev deltagerne introduceret til andre aspekter af huset på en afslappet måde. Dette øgede deres nydelse af

oplevelse og var især til gavn for deltagerne og opførelser.

Associeret partner:

Vi samarbejdede med **Alzheimer's Society of Ireland (ASI)** for at rekruttere deltagere og støtte AIDA

sessioner. ASI stillede en supportmedarbejder til rådighed, hvis rolle var at støtte deltagerne i at gennemføre sessionen. Hun var også i stand til at give feedback og forslag, som har informeret disse casestudier. Det var et vellykket partnerskab, og vi håber at kunne bygge videre på dette forhold i fremtiden for at støtte fremtidige AIDA-sessioner på OPW-steder.

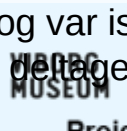

Vi samarbejdede med **Dr. Louise Hopper fra Dublin City University (DCU)** om de psykologiske aspekter af projektet. Hun forberedte og indsendte ansøgningen om etisk godkendelse til det irske pilotprojekt, udførte vurderingerne i session 2 og session 7, anonymiserede de resulterende data og indsendte dem til AIDA-projektet. En assisterende psykolog og en psykologstuderende udførte alle VAS-vurderingerne før og efter hver session.

Dr. Hopper er blevet inviteret til at tale ved multiplikator-arrangementet på

konklusion på dette projekt.

Castletown House, Co Kildare, Irland

Project Number: 2021-1-IT02-KA220-ADU-000027077

Slow Looking Art Tour for gruppe 1 og 2

Deltagere:

Gruppe 1 bestod af 3 deltagere plus ægtefæller, i alt 6 personer.
Gruppe 2 bestod af 4 deltagere plus ægtefæller, i alt 8 personer.
Grupper af disse størrelser fungerer godt med hensyn til, hvordan gruppemedlemmerne engagerer sig med facilitatorerne og de andre gruppemedlemmer.

Kunstværk:

Vi kiggede på maleriet af Lady Emily Fitzgerald. under den langsomme tur.

Lady Emily boede i det nærliggende Carton House og var søster til Lady Louisa, som boede i Castletown House. Dette maleri fungerede godt, fordi det indeholdt gode områder med visuel kontrast, og det var let at se. Salonen var godt oplyst og indeholdt portrætter af andre familiemedlemmer, som vi brugte til at fortælle dele af søstrenes historier.

Trykkeriet

Anden del af den langsomme rundvisning fandt sted i det tilstødende Print Room. Dette særlige rum blev indrettet af Lady Louisa i 1760'erne. Hun klippede billeder og borte ud af særlige bøger og klistrede dem op på væggene. Det er et 250 år gammelt collageprojekt.

Gruppe 1: Spørgsmål om forbindelse

Hvis du skulle have malet et portræt, hvem skulle så være med i det? Hvor ville maleriet blive sat?

Erfaringer:

Gruppe 1: Collagefremstilling

Deltagere:

3 deltagere plus ægtefæller, i alt 6 personer.

Gruppen engagerede sig godt i hinanden. En gruppe på 6 personer plus facilitatorer arbejdede godt rundt om studiebordet. Det var vigtigt at holde alle ved det samme bord for at opbygge en følelse af gruppestøtte.

1. Vi dækkede hver plads ved bordet med et stort ark farvet karton, en saks og en limstift. Vi lagde de udklippede figurer på bordet.
2. Facilitatoren gav en introduktion til aktiviteten og satte sig ved bordet sammen med deltagerne. Hun arbejdede sammen med deltagerne.
3. I slutningen af sessionen opfordrede hun hver person til at give deres billede et navn.
4. En af deltagerne arbejdede sammen med sin ægtefælle, da hendes synsproblemer gjorde det svært for hende at se og klippe billeder ud. Men hun nød at skabe en historie om dyr med de udklip, hendes mand havde lavet.
5. En deltager nød at håndtere kunstmateriale. Det mindede ham om hans arbejde og fik ham til at fortælle gruppen nogle historier fra sit arbejdsliv.

Erfaringer

Med gruppe 1 bad vi dem om at klippe deres egne billeder ud. Sakse var udfordrende og tidskrævende for nogle mennesker.

Brug færdigskårne billeder

Vi lagde for mange ark med billeder ud på bordet. Der var for mange valgmuligheder.

Tilbyd en bred vifte af billeder uden at overvælde gruppen. Hav ekstra udklip klar til at lægge på bordet, hvis en type billede viser sig at være særlig populær.

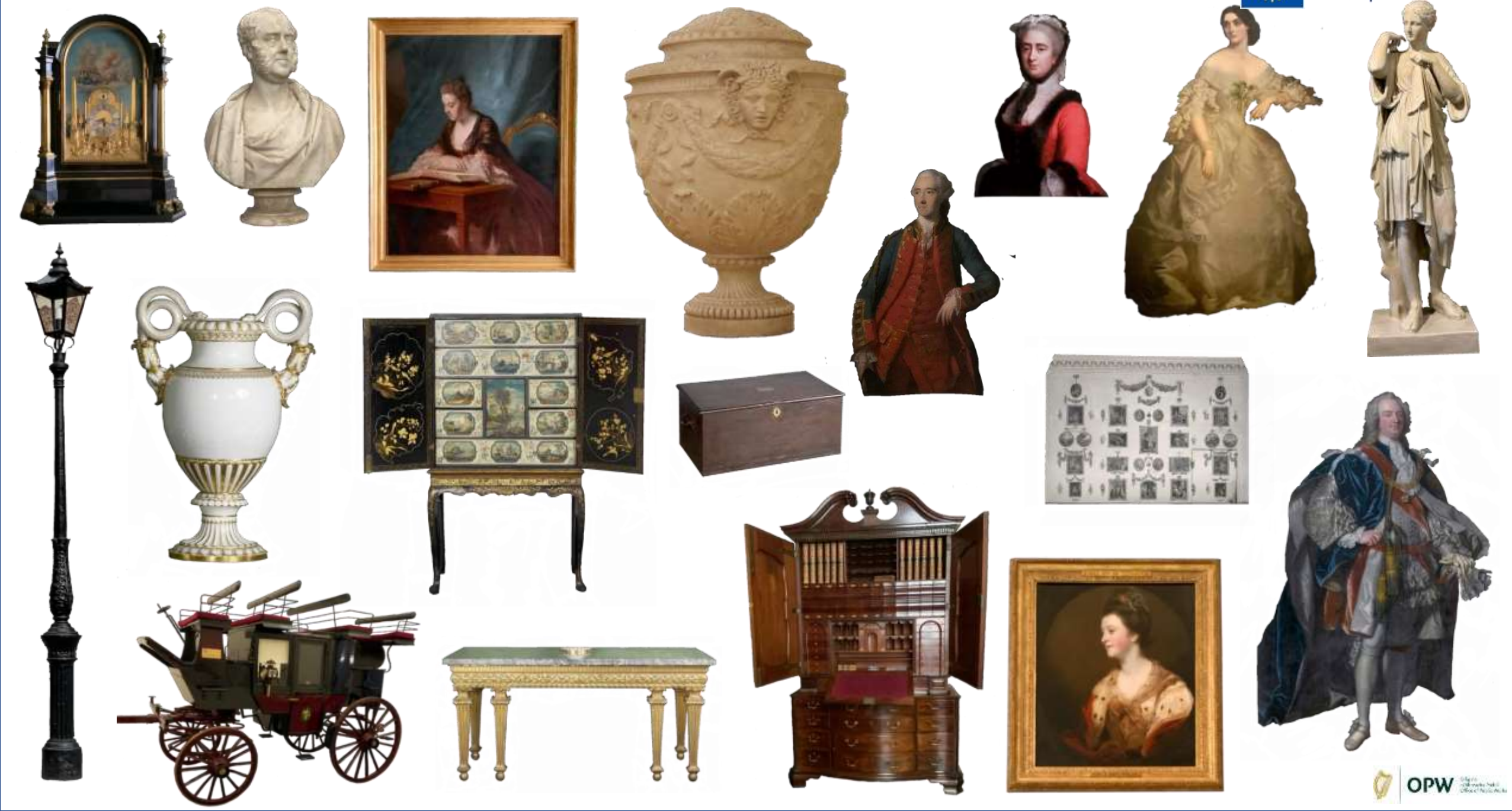
Vi indså, at nogle af billederne på arkene var for små. Husk på, at nogle deltagere vil have visuelle problemer.

Vi forstørrede billederne på en fotokopimaskine, før vi klippede dem ud til den næste gruppe.

Nogle ægtefæller var i starten langsomme til at deltage og havde brug for lidt opmuntring.

Under rekrutteringen og i starten af sessionerne er det vigtigt at være inkluderende over for både deltageren og omsorgspersonen. Men det er en balancegang at sikre, at begge parter bliver hørt og anerkendt, især når der er forskellige behov.

Eksempel på et stedsspecifikt ark med udklip lavet med fotos taget på kulturarvsstedet.

Gruppe 2: Collagefremstilling Session.

Deltagere:

4 deltagere plus ægtefæller, i alt 8 personer.

Gruppen engagerede sig godt i hinanden. To par udvekslede telefonnumre for at arrangere flere udflugter sammen. I de langsomme sessioner fungerede en gruppe på 8 personer godt med hensyn til plads og rumindretning. Men 8 personer omkring et værkstedsbord gav nogle pladsproblemer. Vi besluttede ikke at dele gruppen over to borde, da det ville forstyrre gruppedynamikken. Nogle af parrene arbejdede sammen.

En ægtefælle kommenterede, at tiden til at skabe et billede var ren luksus. Hun ville gerne fortsætte med at arbejde, selv når sessionen var slut. Collageaktiviteten gjorde det muligt for hende at tune ind på sin egen kreativitet.

Feedback fra deltagerne:

"Jeg er meget opsat på at besøge andre kulturarvssteder efter min tid i Castletown House".

Deltager

"Jeg elsker historie".

Deltager

"Vi forventede vores ugentlige besøg."

Ægtefælle

"Sessionerne var noget at se frem til. Dagen var planlagt".

ægtefælle

"Jeg kunne godt lide at komme her og gøre, hvad jeg fik besked på. Jeg elskede det hele."

Deltager

"Jeg elskede at være i den gamle bygning".

Deltager

"Jeg følte mig energisk. Jeg nød at være i gruppen"

deltager

"Vi vil besøge andre kulturarvssteder".

ægtefælle

"Jeg hørte om disse sessioner på Memory Café. Jeg var straks opsat på at deltage og skrev mit navn på med det samme.

ægtefælle

"Det var noget, vi kunne gøre sammen".

ægtefælle

Databeskyttelse. At beskytte alle personlige data og overholde kravene i EU's generelle databeskyttelsesforordning.	1. Udarbejd et dataflowdiagram og en datakonsekvensvurdering. 2. Alzheimer's Society of Ireland indvilligede i at registrere og opbevare alle deltagerdata, vi registrerede kun fornavne og kontakttelfonnumre. Disse blev gemt på en OPW-computer, der var beskyttet med adgangskode. 3. Alle psykologiske data blev opbevaret sikkert af Dublin City University og kommunikeret direkte til Fondazione Patrizio Paoletti til forskningsformål. Alle navne blev fjernet og erstattet af unikke deltagerkoder. 4. Bestemmelserne om databeskyttelse blev diskuteret med deltagerne, da de underskrev projektets samtykkeformularer med psykologteamet. 5. Guiderne diskuterede også databeskyttelsesprocedurerne med deltagerne og deres familier ved den første session. Vi ønskede, at de skulle føle sig trygge ved, at dette var et sikkert sted.
Samarbejde med andre medarbejdere på kulturarvsstedet. De vil være i stand til at bidrage til sessionerne.	1. Andet personale på stedet bør være uddannet i demensbevidsthed, da de kan have kontakt med deltagerne på forskellige tidspunkter. De kan hjælpe gruppen med at bevæge sig rundt på stedet. Vi oplevede, at personalet på stedet var glade for at tale med deltagerne og deres familier og fortælle dem flere historier om huset. 2. Det er også meget nyttigt at samarbejde med andet personale på stedet (uden for facilitatorgruppen), når man skal designe sessionerne, og hvordan de skal fungere. De vil have et mere indgående kendskab til kulturarvsstedet. 3. Del generel feedback fra sessionerne med den bredere personalegruppe på kulturarvsstedet. Det hjalp med at opbygge en forståelse af sessionerne i hele organisationen og støtte fremtidige sessioner.

Fotografering af sessionerne og resultaterne.

Overvej, om du vil tage fotografier af deltagernes kunstværker. Disse kan bruges til at dokumentere det udførte arbejde, være en del af den endelige rapport om projektet eller bruges til at skabe digitale gallerier af projektet.

1. Fotografering af deltagernes kunstværker kan kun ske med personens tilladelse. Hvis en person er dement, kan det være svært at afgøre, om vedkommende giver informeret samtykke. Hvis fotografiet skal bruges i en rapport eller til at skabe digitale gallerier, skal tilladelsen være til den angivne brug. Det skal også være en vedvarende tilladelse til, at billedet må bevares og bruges i fremtiden.
2. Udfordringen ved at optage folks arbejde er at fastholde fokus på processen med at skabe kunsten og ikke fokusere på resultatet. Hvis vi tager billeder (med forbehold for tilladelser), vil folk se resultatet som den måde, deres arbejde bliver registreret på. De kan føle sig selvbevidste om, hvordan deres billede ser ud, og være åbne over for selvkritik. En deltager huskede under sessionen, at han følte, at han ikke var god til kunst på grund af kommentarer fra en lærer, mens han gik i skole for over 60 år siden.
3. I dette projekt besluttede vi ikke at vise deltagerne færdige fotografier af resultatet. Vi foreslog i stedet, at deltagerne tog kunstværkerne med hjem og viste dem til familiemedlemmer. Det hjælper dem med at bevare kontrollen over deres eget arbejde.

Forfriskninger.

De er nyttige til at holde energien oppe hos alle. De er også et vigtigt socialt øjeblik, hvor deltagere og familiemedlemmer kan komme i kontakt med hinanden.

1. Hvis der serveres forfriskninger, skal timingen indarbejdes i sessionsplanlægningen.
2. Det sociale aspekt ved at spise og drikke sammen er et vigtigt tidspunkt at engagere sig med andre og opbygge sociale forbindelser for fremtiden.
3. Nogle gange, når folk spiser og drikker, bliver de trygge ved de sociale omgivelser og kan have svært ved at vende tilbage til en aktivitet.
4. Nogle gange er folk ikke i stand til at fortsætte med en kunstaktivitet samtidig med, at de spiser og drikker.
5. Hvis der står drikkevarer på bordet samtidig med kunstmateriale, kan det resultere i spild, som kan være pinligt for en, der føler sig selvbevidst.

Tilgængelighed til AIDA-sessionerne. Nogle kulturarvssteder er ikke egnede til kørestole eller scootere.	1. Castletown House har en parkeringsplads ved siden af staldbygningen, hvor sessionerne fandt sted. Vi sørgede for, at deltagerne havde adgang til parkeringspladsen. Offentlig transport var ca. 15 minutters gang væk. Da vi rekrutterede deltagere, informerede vi dem om transportmulighederne 2. Vi informerede folk i rekrutteringsfasen om, at stedet ikke var egnet til kørestole eller scootere. Dette blev også nævnt i rekrutteringsbrochuren.
Deltagerne kan have syns- eller høreproblemer.	1. Når du tager imod bookinger, skal du tjekke, om nogen har syns- eller høreproblemer. 2. Ved den første session skal du tjekke, om nogen har problemer med hørelsen. Det kan være nødvendigt at lokalisere dem, så du er på deres bedre side, når det gælder hørelse. 3. Sørg for, at alle de udklippede billeder er store nok og er klippet på forhånd, da nogle kan have svært ved at bruge en saks. 4. Sørg for, at formålet med den langsomme tur er let at se. 5. I starten af den langsomme tur skal du tjekke med alle, at de kan se og høre alt.
Deltagere eller ægtefæller kan blive trætte. Ved en lejlighed ville en deltager sætte sig på en historisk stol og måtte stoppes af sin kone og en medarbejder.	1. Vær opmærksom på folks energiniveau. 2. Vi flyttede nogle stole med os, når vi bevægede os ind i forskellige områder, så deltagerne altid havde et sted at sidde ned. 3. Forfriskninger vil også hjælpe med at holde folks energiniveau oppe.

Udfordringer

Løsninger

Nogle mennesker vil have svært ved at acceptere ordene "demens" eller "Alzheimers".

1. Nogle deltagere eller familiemedlemmer kan være utilpasse med ordene "Alzheimers" eller "demens", enten fordi de ikke kender til diagnosen, eller fordi de er utilfredse med, at de bliver stempet som sådan.
2. Vi var klar over, at to deltagere havde et problem med disse ord. Vi blev enige med guiderne, ASI og DCU's personale om ikke at bruge disse ord.
3. Det var dog et problem med samtykkeerklæringerne og projektets titel. Vi var nødt til at forklare projektet i meget generelle vendinger; vi sagde, at vi undersøgte, om folk finder det nyttigt at engagere sig i kunst og kulturarv.

Nogle deltagere kan have forskellige plejere, der deltager i sessionerne.

En deltager blev støttet ved forskellige lejligheder af sin mand, datter og plejer. Det kan have betydet, at parret var mindre involveret i processen.

1. Det er virkeligheden, når man tager sig af mennesker, der lever med demens. Ægtefæller har brug for støtte fra andre familiemedlemmer og plejere.
2. Under disse omstændigheder er det nyttigt at holde kontakten med ægtefællen med opdateringer om, hvad der blev inkluderet i hver session.

Overvej, hvordan du kan opmuntre folk til at fortsætte deres kreative rejse.

1. Forbered nogle ekstra farvelægningsark og kunstmaterialer, som deltagerne og deres ægtefæller eller plejere kan tage med hjem.
2. I gruppen diskuterede vi, hvordan de kan fortsætte med at udforske deres kreativitet i hverdagen.
liv.
3. Opfordr deltagere og ægtefæller til at udstille deres kunstværker, så venner og familie kan beundre dem.

Ikke alle, der meldte sig frivilligt til undersøgelse var egnet.

Sådan beslutter du, hvem du vil inkludere

1. Rekrutteringen til sessionerne var dikteret af vilkårene for undersøgelsen. Vi var på udkig efter mennesker, der levede med milde til moderate former for Alzheimers sygdom eller andre former for demens. Vi havde brug for en forpligtelse til at deltage i sessionerne sammen med deres plejer eller familiemedlem, og begge personer skulle engagere sig i programmet.
2. Vi blev kontaktet af en kvinde, som følte, at hun havde nogle symptomer på kognitiv svækkelse, men som valgte ikke at møde op til en udredning for demens hos sin praktiserende læge. Hun boede selvstændigt derhjemme. Vi inkluderede hende ikke i studiegruppen, da hun ikke havde en diagnose. Hendes personlige vurdering af sin situation var ikke tilstrækkelig til at opfylde betingelserne for undersøgelsen. Der ville dog ikke være nogen grund til at udelukke hende fra sessioner, der blev kørt som en del af et uddannelsesprogram på et kulturarvssted.
3. Vi blev kontaktet af en kvinde, hvis mand var på plejehjem. Han havde ikke fungeret så godt derhjemme, og hun havde for nylig taget den svære beslutning at placere ham i en plejebolig. Hun tager ham med ud en gang om ugen til et demenskor. Hun sagde, at hun følte, at hans demens var mere fremskreden. Vi diskuterede, hvad programmet ville indebære, og hun mente ikke, at han ville være i stand til at klare turene og aktiviteterne.

Markedsføring af din begivenhed for at nå målgruppe.

1. Skab forbindelser til organisationer, der hjælper mennesker, der lever med demens, og deres familier, såsom den lokale Alzheimerforening. Inviter personale fra Alzheimerforeningerne til at deltage i sessionerne. Det vil hjælpe dem med at forstå, hvad der tilbydes, og de vil være i stand til at forklare deres klienter, hvad det indebærer.
2. Kontakt lokale samfundsgrupper som Alzheimers kor eller demenscaféer og bed om lov til at komme og tale med deres gruppe om, hvad du har at tilbyde.
3. Brug de sociale medier til at reklamere for sessionerne. Men de sociale medier alene vil sandsynligvis ikke nå ud til et tilstrækkeligt antal deltagere.